

RECENSIE

Jij redt het wel.

Over leven in het land van rouw

Mine van Wychen

ISBN: 9 789 90 5594 834 5

Pag.: 261

Prijs: € 18,95

www.minevanwychen.nl

Facebook.com/MinevanWychen

Twitter.com/MinevanWychen

Uitgever: Scriptum

www.scriptum.nl

Wanneer je dit boek ter hand neemt, komt het gevoel naar voren *'weer een boek over verliezen verwerken'*. Je kunt er dan op twee manieren aan beginnen. Namelijk als beleving van de schrijver van het proces van sterven, dood en weduwschap. En als boek dat tips bevat voor de mensen in de naaste omgeving van iemand die een partner verloren heeft. En dan nog wel een partner die achterblijft met een klein kind van twee jaar.

Mine van Wychen is in de tweede opzet zeer goed geslaagd. Het boek is een inspirerend verhaal over kwetsbaarheid, maar ook van enorme kracht en met momenten van humor. Een praktisch boek met suggesties voor en vooral handleiding voor mensen met een weduwens in hun omgeving.

Er zijn beslist mensen die in verlegenheid raken wanneer ze in aanraking komen met nabestaanden. Als weduwens heb je niet zoveel aan goede raadgevingen. Je bent eerder geholpen met praktische hulp. Een vriendin die je panklaar een maaltijd bezorgt en samen met jou en je kind eet. Niet weer alleen met een klein kind aan tafel. Iemand die je uitnodigt om een avondje mee te gaan naar de film, maar tevens een oppas voor je kind geregeld heeft.

De auteur beschrijft op indringende wijze hoe een klein kind haar vader mist. Ze wordt woedend op alle mensen die uit troost of naïviteit zeggen: wees maar blij dat ze nog zo jong is. 'Hels kon ik ervan worden. Straks? Wat en wanneer straks? Dat haar vader er niet zal zijn houdt niet op. Dat is iedere dag. Dat blijft voor alle dagen die nog komen gaan. Is straks, wanneer dat ook is,

Henk, haar vader, ineens niet meer dood? Minder dood? Van alle mensen die zeiden: 'Wees maar blij dat ze het nu nog niet zo meemaakt', is er natuurlijk nooit iemand bij als ze het wél meemaakt. Niemand is erbij als ze het uitschreeuwt om haar vader. Niemand ziet haar geduldig wachten voor de deur. Ik wel.'

Ze beschrijft op liefdevolle wijze de hulp van vrienden die als bakens in haar leven op bepaalde momenten het heft in handen nemen. 'Nu ga ik jouw administratie op orde brengen en jij gaat iets leuk doen.' Het boek staat vol met deze welkome 'oplossingen'. Een weduwens heeft behoefte aan concrete hulp. Men heeft geen behoefte aan beloftes die toch niet nagekomen worden. Als er geen belofte te vergeven is, belooft dan ook niets. Geen opmerkingen 'ik vind het zo erg voor je'. Je hebt alleen maar behoefte aan een belofte in het verschiet.

Balanceren tussen rouwen om de dood en boosheid op het leven.

Een weduwens moet balanceren tussen rouwen om de dood en boosheid op het leven. Tussen verdriet en verwijt. Mine van Wychen beschrijft ongecensureerd alles wat ze tegenkomt op haar reis door het land van rouw. Ze licht een tipje van de sluier van de rauwheid van rouw op en je kunt het je maar nauwelijks voorstellen. Tegelijk geeft ze zoveel handreikingen aan mensen in de omgeving van de weduwens dat het boek eigenlijk een must is voor iedereen die een weduwens behulpzaam wil zijn. Ze is er in geslaagd te laten zien hoe achterblijvers geholpen kunnen worden en tot steun kunnen zijn.

Ze heeft een geweldig document gemaakt voor een heel brede doelgroep: iedereen.

*Jan Mistrate Haarhuis
Redacteur Onderwijs en gezondheidszorg*